

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◊ קושיא-challenge ^ question-שאלה ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ולהדר ליה: משום דליתיה לאיסורא בעיניה, דהא מוריים לרבנן דלא אסרוהו בהנאה מ"ט? לאו משום דליתיה לאיסורא בעיניה?												◊	לה.
הכא כיון דאוקמיה קא מוקים, השיב ליה כמאן דאיתיה לאיסוריה בעיניה.	אמרי:											!	לה.
השיאו לדבר אחר וכו'.												■	לה.
מאי (שיר השירים א) כי טובים דודיך מיין?												◊	לה.
אמרה כנסת ישראל לפני הקב"ה: רבש"ע, עריבים עלי דברי דודיך יותר מינה של תורה.	כי אתא רב דימי אמר:											!	לה.
מ"ש האי קרא דשייליה?												◊	לה.
מרישיה דקרא קא"ל: (שיר השירים א) ישקני מנשיקות פיהו, אמר ליה: ישמעאל אחי, חשוק שפתותיך זו בזו ואל תבהל להשיב.	ר"ש בן פזי, ואיתימא ר"ש בר אמי:											!	לה.
מ"ט?												◊	לה.
גזרה חדשה היא ואין מפקפקין בה.	עולא, ואיתימא רב שמואל בר אבא:											!	לה.
מאי גזירתא?												◊	לה.
משום ניקור.	ר"ש בן פזי אמר ריב"ל:											!	לה.
ולימא ליה: משום ניקור												◊	לה.
כדעולא												!	לה.
כי גזרי גזירתא במערבא, לא מגלו טעמא עד תריסר ירחי שתא, דלמא איכא איניש דלא ס"ל ואתי לולוליה בה.	דאמר עולא:											!	לה.
אלא מעתה, יבשה תשתרי, ישן תשתרי?	מגדף בה ר' ירמיה:											◊	לה.
יבש - מותר, אין מניחו ליבש, ישן - מותר, אין מניחו לישן	דא"ר חנינא:											◊	לה.
לפי שא"א לה בלא צחצוחי חלב	רבי חנינא:											!	לה.
מפני שמעמידין אותה בעור קיבת נבילה.	שמואל:											!	לה.
הא קיבה גופא שריא, ומי אמר שמואל הכי?												◊	לה.
קיבת העובד כוכבים ושל נבילה - הרי זו אסורה	והתנן:											◊	לה.
אטו עובד כוכבים לאו נבילה היא?	והוינן בה:											◊	לה.
חדא קתני: קיבת שחיטת עובד כוכבים נבלה אסורה	ואמר שמואל:											!	לה.
ל"ק: כאן קודם חזרה, כאן לאחר חזרה, ומשנה לא זזה ממקומה.												!	לה.
מפני שמחליקין פניה בשומן חזיר.	רב מלכיא משמיה דרב אדא בר אהבה:											!	לה:
מפני שמעמידין אותה בחומץ.	רב חסדא:											!	לה:
מפני שמעמידין אותה בשרף הערלה.	רב נחמן:											!	לה:
כמאן?												◊	לה:
כי האי תנא												!	לה:
המעמיד בשרף הערלה - אסור, מפני שהוא פירין	דתנן ר"א:											!	לה:
אפ"ל תימא ר' יהושע, עד כאן לא פליג ר' יהושע עליה דר"א - אלא בקטפא דגוזא, אבל בקטפא דפירא מודי.												!	לה:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ◌ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שמעתי בפירוש, שהמעמיד בשרף העלין ובשרף העיקרין - מותר, בשרף הפנין - אסור, מפני שהוא פירי.	והיינו דתנן, א"ר יהושע:	■										
בין לרב חסדא, בין לרב נחמן בר יצחק, תתסר בהנאה			◊									
קשיא.		■										
מאי דכתיב: (שיר השירים א) ריחה שמניך טובים, למה ת"ח דומה? לצלוחית של פלייטין, מגולה ריחה נודף, מכוסה אין ריחה נודף ולא עוד, אלא דברים שמכוסין ממנו מתגלין לו, שנאמר: (שיר השירים א) עלמות אהבוך, קרי ביה עלמות ולא עוד, אלא שמלאך המות אהבו, שנא': עלמות אהבוך, קרי ביה עלמות ולא עוד, אלא שנוחל שני עולמות, אחד העוה"ז ואחד העוה"ב, שנא': עלמות, קרי ביה עלמות.	דרש רב נחמן בריה דרב חסדא:										◊	■
ואלו דברים של עובדי כוכבים אסורין ואין איסורן איסור הנאה:												■
חלב שחלבו עובד כוכבים ואין ישראל רואהו, והפת והשמן שלהן.												■
התירו השמן.	רבי ובית דינו:											◊
והשלקות, וכבשין שדרכן לתת לתוכן יין וחומץ, וטרית טרופה, וציר שאין בה דגה כלבית שוטטת בו, והחילק, וקורט של חלית, ומלח שלקונדית - הרי אלו אסורין ואין איסורן איסור הנאה.												■
חלב למאי ניהוש לה?												◊
אי משום איחלופי												!
טהור - חזיר, טמא - ירוק												◊
ואי משום איערובי												!
ניקום												◊
חלב טהור עומד, חלב טמא אינו עומד	דאמר מר:											◊
אי דקא בעי לגבינה ה"נ, הכא במאי עסקינן - דקא בעי ליה לכמכא.												!
ונשקול מיניה קלי וניקום												◊
כיון דבטהור נמי איכא נסיובי דלא קיימי, ליכא למיקם עלה דמילתא.												!
ואב"א: אפי' תימא דקבעי לה לגבינה, איכא דקאי ביני אטפי.												!
והפת.												■
פת לא הותרה בב"ד.	רב כהנא א"ר יוחנן:											◊
מכלל דאיכא מאן דשרי?												◊
אין												!
פעם אחת יצא רבי לשהיה והביא עובד כוכבים לפניו פת פורני מאפה סאה	דכי אתא רב דימי אמר:											◊
אמר רבי: כמה נאה פת זו, מה ראו חכמים לאוסרה	[רבי]											!
מה ראו חכמים? משום חתנות												!
אלא, מה ראו חכמים לאוסרה בשדה	[רבי]											!
כסבורין העם: התיר רבי הפת, ולא היא, רבי לא התיר את הפת.												!
לא כך היה מעשה, אלא אמרו: פעם אחת הלך רבי למקום אחד וראה פת דחוק לתלמידים	רב יוסף ואיתימא רב שמואל בר יהודה:											◊
אמר רבי: אין כאן פלטר?	[רבי]											!

disputants-חולקים ♦ ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ■ ; קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ראיה-proof ■
מקרא-key:	

עבודה זרה-אין מעמידין		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
כסבורין העם לומר: פלטר עובד כוכבים, והוא לא אמר אלא פלטר ישראל.												◊	לה:
אפילו למ"ד פלטר עובד כוכבים, לא אמרן אלא דליכא פלטר ישראל, אבל במקום דאיכא פלטר ישראל לא.	רבי חלבו:											◊	לה:
אפי' למ"ד פלטר עובד כוכבים, ה"מ בשדה, אבל בעיר לא, משום חתנות.	רבי יוחנן:												לה:
איבו הוה מנכית ואכיל פת אבי מצרי	[איבו]											◊	לה:
אמר להו רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק: לא תשתעו מיניה דאיבו דקאכיל לחמא דארמאי.	[רבא, ואיתימא רב נחמן בר יצחק]											◊	לה:
והשמן שלהן.												◊	לה:
שמן - רב אמר: דניאל גזר עליו	[רב]											◊	לה: